

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

หัตถกรรมพื้นบ้านของจังหวัดเชียงใหม่ที่นับว่ามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันคืออย่างหนึ่งนั่นก็คือ เครื่องเงิน ซึ่งเครื่องเงินเชียงใหม่ได้รับการยกย่องว่ามีคุณภาพดี ลวดลายประณีตงดงามและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สำหรับกลุ่มช่างเงินนั้นได้มาตั้งรกรากอยู่ใกล้กับไทเงิน และตั้งชื่อหมู่บ้านของตนว่า "วัวลาย" หรือ "จัวลาย" ตามรัฐฉานที่ตนจากมา และการทำเครื่องเงินในระยะแรกนั้นทำขึ้นเพื่อเป็นส่วยตามความต้องการของเจ้านาย ภายหลังที่เศรษฐกิจขยายตัวขึ้นและมีการติดต่อค้าขายกับชาติอื่น เช่น พม่า และชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เครื่องเงินจึงกลายเป็นสินค้าแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายกับสินค้าจำเป็นอื่น ๆ และสามัญชนเริ่มใช้เครื่องเงินได้ ด้วยเหตุที่เจ้านายเริ่มเปลี่ยนไปใช้เครื่องทองแทน การค้าขายระหว่างคนต่างกลุ่ม จึงทำให้ความรู้ ภูมิปัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับรูปแบบของเครื่องเงินเริ่มหลากหลายขึ้น ส่วนวัตถุดิบที่ใช้ทำนั้น เป็นเงินรูปีจากพม่า เงินหมัน เงินรางจากสิบสองปันนา เครื่องเงินวัวลายนี้โบราณนิยมทำกันเพียงบางชนิด เช่น สลุง (ภาชนะอย่างขัน) พาน ถาด เขียนหมาก เป็นต้น แต่ภายหลังที่รัฐบาลได้รณรงค์ให้ข้าราชการ ประชาชน แต่งชุดไทย จึงได้มีการทำเป็นเครื่องประดับของสตรี เพิ่มขึ้นจากรูปแบบเดิม ปัจจุบันเครื่องเงินเชียงใหม่ได้พัฒนารูปทรงภาชนะ เครื่องใช้ และลวดลายไปตามความเหมาะสม เช่น ชุดเขียนหมาก พาน จานรอง แจกัน ภาพแกะสลัก กระเป่า คุ่มหู ถาด กรอบรูป ซ้อนส้อม ทัพพี เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามภาชนะจำพวกขันหรือสลุงก็ยังผลิตอยู่เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเงินเชียงใหม่เอาไว้ต่อไป อีกทั้งยังได้รับการอนุมัติงบประมาณเบื้องต้นจากภาครัฐประมาณ 10.5 ล้านบาท เพื่อเป็นโครงการนำร่องในการฟื้นฟูชุมชนวัวลายให้เป็น "ซิลเวอร์สตรีท" เมืองไทย ให้มีการพัฒนาทักษะเทคโนโลยี และวัฒนธรรมให้ควบคู่ไปพร้อมๆ กัน ก่อนจะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมระดับชุมชน ได้อย่างยั่งยืน และให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ทำชื่อเสียงและทำรายได้ให้แก่ประเทศ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าช่างทำเครื่องเงินในปัจจุบันนี้จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า อีกทั้งเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนเครื่องเงิน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของชุมชนบ้านวัวลายให้เป็นอาชีพที่ยั่งยืนและสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนต่อไป

ในการศึกษาคั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนทำเครื่องเงิน : กรณีศึกษากลุ่มทำเครื่องเงินถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนเครื่องเงิน ผู้ที่สนใจลงทุนและผู้สนใจอื่น ๆ ให้เป็นข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่จะทำเครื่องเงินในอนาคต รวมทั้งเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินในการใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาสินเชื่อเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนแก่ช่างทำเครื่องเงิน โดยทำการศึกษาเก็บข้อมูลและจากผู้ประกอบการร้านค้าเครื่องเงิน 24 ร้าน ที่มีรายชื่อ ณ สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ตามแบบสอบถามคือ แบ่งตามหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ การหลอมเงิน การขึ้นรูปเงิน การขัดเงิน และการแกะสลักเงิน โดยสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม ที่ผู้ทำเครื่องเงินปฏิบัติงานจำนวน 120 คนในส่วนของที่เกี่ยวข้องเท่านั้น การศึกษาในครั้งนี้อาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามที่ใช้สัมภาษณ์ช่างทำเครื่องเงิน ในปี 2549 และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำเครื่องเงิน ข้อมูลทางวิชาการ หนังสือ ข้อมูลงานวิจัย และสื่อออนไลน์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อให้การศึกษาคั้งนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากนั้นนำข้อมูลขั้นต้นในเรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนการทำเครื่องเงิน : กรณีศึกษากลุ่มทำเครื่องเงินถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลจริงที่ได้รับจากผู้ทำเครื่องเงิน ดังนั้นตัวเลขที่ได้แสดงในตารางต่าง ๆ ในการศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนทำเครื่องเงิน จึงเป็นข้อมูลตัวเลขที่ได้จากการถ่วงเฉลี่ย ซึ่งผู้ลงทุนต้องพึงระวังในเรื่องของข้อสมมติฐานและสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ประกอบกับการพิจารณาในเรื่องของการลงทุนทำเครื่องเงินไปด้วย

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนทำเครื่องเงิน ได้พบว่าช่างทำเครื่องเงิน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

จำนวนผู้ทำเครื่องเงิน จากผู้ประกอบการทำเครื่องเงิน ถนนวัวลาย ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 24 ร้านค้า มีทั้งหมด 120 เป็นผู้ทำงานในส่วนการหลอมเงิน 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.67 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด ผู้ทำงานในส่วนการขึ้นรูปเงิน 22 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.33 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด ผู้ทำงานในส่วนของการแกะสลักเงิน 61 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.83 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด และผู้ทำงานในส่วนของการขัดเงิน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.17 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด โดยผู้ทำเครื่องเงินมีผลผลิตเครื่องเงินต่อปีโดยแบ่งตามชนิดของเครื่องเงิน คือ เครื่องเงินผิวเรียบ (ไม่มีการแกะสลักลาย) และเครื่องเงินแกะสลักลวดลาย

ซึ่งมีหน่วยวัดเป็นบาทหรือกรัม (1 บาทเท่ากับ 15.16 กรัม) โดย เครื่องเงินผิวเรียบ (ไม่มีการแกะสลักลาย) และเครื่องเงินแกะสลักลวดลาย จำนวนทั้งหมด 1,409 ชิ้น ส่วนใหญ่เป็นเครื่องเงินไม่แกะสลักลาย น้ำหนัก 0-5 บาท รองลงมาเป็นเครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 0-5 บาท

แหล่งข้อมูลที่ทำเครื่องเงินได้รับความรู้และเทคนิคในการทำเครื่องเงิน ส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากบิดามารดา จำนวน 14 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 58.33 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด ซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดมากที่สุดและสามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้ดีกว่าบุคคลอื่น

ผู้ประกอบการร้านค้าเครื่องเงินจำนวน 24 ราย เป็นสมาชิกของชมรมเครื่องเงินและอลูมิเนียมบ้านวัวลายหรือร้อยละ 100.00 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด นอกจากนี้ยังเป็นสมาชิกของกลุ่มเชียงใหม่ศิลป์ จำนวน 17 ราย หรือร้อยละ 70.83 ของผู้ทำเครื่องเงินทั้งหมด โดยให้เหตุผลว่านอกจากจะเป็นการช่วยกันยื่นหยัดในการรักษาอาชีพการทำเครื่องเงินแล้ว ยังเป็นการพัฒนาความรู้และช่วยแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเดียวกันอีกด้วย

แหล่งวัตถุดิบของช่างทำเครื่องเงินส่วนใหญ่ได้มาจาก ร้านค้าทอง จำนวน 20 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 83.33 โดยให้เหตุผลว่า เนื้อเงินที่ได้จากร้านค้านั้น บริสุทธิ์และมีราคาที่ยุติธรรมกว่าที่อื่น ๆ แต่ทั้งนี้ยังมีผู้ทำเครื่องเงิน จำนวน 4 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 16.67 มีแหล่งวัตถุดิบในการทำเครื่องเงินจากร้านขายเงินเก่า

ปัญหาและอุปสรรคในการทำเครื่องเงินนั้น ผู้ทำเครื่องเงินจำนวน 17 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 70.33 เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการทำเครื่องเงินนั้น คือ วัตถุดิบในการทำเครื่องเงินมีราคาแพง ผู้ทำเครื่องเงิน จำนวน 12 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 เห็นว่า ผู้ทำเครื่องเงินไม่มีเงินทุนในการซื้อวัตถุดิบ ผู้ทำเครื่องเงิน จำนวน 7 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 29.17 เห็นว่าวัตถุดิบในการทำเครื่องเงินนั้นหายาก และต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาในด้านการหาแหล่งเงินทุนหรือเงินกู้ยืม และส่งเสริมเรื่องการประชาสัมพันธ์เครื่องเงิน

ความคิดเห็นในการทำเครื่องเงินในอนาคตของช่างทำเครื่องเงิน จำนวน 24 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 100.00 คิดจะทำเครื่องเงินต่อไปในอนาคต โดยผู้ทำเครื่องเงินคิดที่จะทำเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต จำนวน 17 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 70.83 เนื่องจากเป็นอาชีพที่ทำมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และสามารถถ่ายทอดความรู้และเทคนิคในการทำเครื่องเงินนี้ได้

All rights reserved

2. ต้นทุนการทำเครื่องเงิน

การทำเครื่องเงินของกลุ่มผู้ทำเครื่องเงินถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งสิ้น 3,917,190.46 บาท โดยการทำเครื่องเงินจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก จำนวน 212,802.00 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิตรวมเท่ากับ 3,704,388.46 บาท แบ่งเป็นต้นทุนผันแปรเท่ากับ 3,686,592.96 บาท และต้นทุนคงที่เท่ากับ 17,795.50 บาท

ต้นทุนของเครื่องเงินจะประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงานในการหลอมเงิน ค่าแรงงานในการขึ้นรูปเงิน ค่าแรงงานในการขัดเงิน ค่าแรงงานในการแกะสลักเงิน และค่าใช้จ่ายในการผลิต เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนในการทำเครื่องเงินต่อชิ้นจะเห็นว่าต้นทุนวัตถุดิบไม่เท่ากัน เนื่องจากเครื่องเงิน จำนวน 1 ชิ้น จะมีน้ำหนักไม่เท่ากัน และส่วนค่าแรงงานของการทำเครื่องเงินต่อชิ้นก็จะไม่เท่ากันเช่นกัน เนื่องจากการทำเครื่องเงินแต่ละชิ้นมีขั้นตอนการใช้แรงงานคือ ค่าแรงงานในส่วนของการหลอมเงิน ค่าแรงงานในส่วนของการขึ้นรูปเงิน ค่าแรงงานในส่วนของการขัดเงิน และค่าแรงงานในส่วนของการแกะสลักเงิน ซึ่งเครื่องเงินแต่ละชิ้นมีขนาดไม่เท่ากัน ความละเอียดของลายไม่เท่ากัน กล่าวคือบางชิ้นไม่มีการแกะสลักก็จะมีค่าแรงงานในส่วนของการแกะสลักเงิน ส่วนเครื่องเงินชิ้นใดที่มีลายละเอียดและต้องการความประณีตมาก ก็จะมีค่าแรงงานในส่วนนี้มากเช่นกัน โดยเครื่องเงินน้ำหนัก 0 – 5 บาท ที่ไม่มีการแกะสลักลายต่อชิ้น จะใช้เวลาในการทำประมาณ 3 ชั่วโมง หากมีการแกะสลักลาย จะใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง เครื่องเงินน้ำหนัก 6 – 10 บาท ที่ไม่มีการแกะสลักลาย ต่อชิ้นจะใช้เวลาในการทำประมาณ 5 ชั่วโมง หากมีการแกะสลักลาย จะใช้เวลาประมาณ 9 ชั่วโมง เครื่องเงินน้ำหนัก 11 – 20 บาท ที่ไม่มีการแกะสลักลายต่อชิ้น จะใช้เวลาในการทำประมาณ 13 ชั่วโมง หากมีการแกะสลักลาย จะใช้เวลาประมาณ 17 ชั่วโมง เครื่องเงินน้ำหนัก ตั้งแต่ 21 บาท ที่ไม่มีการแกะสลักลายต่อชิ้น จะใช้เวลาในการทำประมาณ 19 ชั่วโมง หากมีการแกะสลักลาย จะใช้เวลาประมาณ 24 ชั่วโมง ทั้งนี้หากเครื่องเงินมีความละเอียดมากในการแกะสลักก็ใช้เวลาในการทำเครื่องเงินมากขึ้นด้วย

3. ผลตอบแทนจากการทำเครื่องเงิน

ผลผลิตเฉลี่ยของเครื่องของผู้ทำเครื่องเงินตามชนิดเครื่องเงิน โดยเฉลี่ยเครื่องเงินผิวเรียบ(ไม่มีการแกะสลักลวดลาย) มีผลผลิตเท่ากับ 668 ชิ้นต่อปี ส่วนเครื่องเงินที่แกะสลักลวดลาย มีผลผลิตเท่ากับ 741 ชิ้นต่อปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เครื่องเงินที่แกะสลักลายได้รับความนิยมมากกว่าเครื่องเงินที่ไม่แกะสลักลาย

ราคาขายเฉลี่ยของเครื่องเงินแกะสลักลวดลาย น้ำหนัก ตั้งแต่ 21 บาท มีราคาขายเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจาก มีต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงสุด เครื่องเงินไม่แกะสลักลาย น้ำหนัก 0 - 5 บาท ได้รับรายได้ต่ำที่สุดเนื่องจากมีราคาขายเฉลี่ยต่อชิ้นต่ำที่สุดและมีต้นทุนวัตถุดิบที่สูง

กำไรสุทธิต่อปี ของเครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 11 - 20 บาท มีผลกำไรสูงสุดเท่ากับ 581,057.73 บาท แต่เครื่องเงินไม่แกะสลักลาย น้ำหนัก 0 - 5 บาท มีผลกำไรต่ำที่สุด เท่ากับ 125,295.04 บาท

อัตราส่วนกำไรต่อต้นทุนของช่างทำเครื่องเงินถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (ตาราง 4 - 38) ของเครื่องเงินแกะสลัก น้ำหนัก 0-5 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อต้นทุนมากที่สุดเท่ากับ ร้อยละ 73.24 รองลงมา คือ เครื่องเงินแกะสลักน้ำหนัก ตั้งแต่ 21 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อต้นทุนเท่ากับ ร้อยละ 66.66 เครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 11 - 20 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อต้นทุนเท่ากับ ร้อยละ 64.83 เครื่องเงินแกะสลักลายน้ำหนัก 6 - 10 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อต้นทุน เท่ากับ ร้อยละ 58.77

อัตราส่วนกำไรต่อค่าขาย (ตาราง 4 - 39) เครื่องเงินแกะสลักลายน้ำหนัก 0-5 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อค่าขายมากที่สุด เท่ากับ ร้อยละ 42.28 รองลงมา คือ เครื่องเงินแกะสลักลายน้ำหนัก 21 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อค่าขายเท่ากับ ร้อยละ 40.00 เครื่องเงินแกะสลักน้ำหนัก 11-20 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อค่าขายเท่ากับ ร้อยละ 39.33 เครื่องเงินแกะสลักลายน้ำหนัก 6-10 บาท มีอัตราส่วนกำไรต่อค่าขายเท่ากับ ร้อยละ 37.02

อัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุน (ตาราง 4 - 40) เครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 11 - 20 บาท สามารถใช้สินทรัพย์เพื่อก่อให้เกิดกำไรได้มากที่สุด โดยวัดได้จากอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนได้เท่ากับ ร้อยละ 273.05 รองลงมาคือ เครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 6 - 10 บาท มีอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนได้เท่ากับ ร้อยละ 153.36 ส่วนผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้สินทรัพย์ไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดกำไรสุทธิต่ำที่สุดคือ เครื่องเงินไม่แกะสลักลาย น้ำหนัก 0 - 5 บาท

รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้ทำเครื่องเงินที่มีค่าสูงสุด (ตาราง 4 - 36) คือ เครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 11 - 20 บาท เท่ากับ 1,477,300.00 บาท ในขณะที่เดียวกันมีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำที่สุดคือ เครื่องเงินไม่แกะสลักลาย น้ำหนัก 0 - 5 บาท เท่ากับ 432,000.00 บาท

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. การศึกษานี้จำกัดอยู่ที่ถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นการนำแนวการศึกษาไปใช้จะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในเรื่องขอบเขตการศึกษาให้เหมาะสม
2. การศึกษานี้ได้ศึกษาเฉพาะผลิตภัณฑ์เครื่องเงินประเภทขันเงิน (สกุลเงิน) และถาดเงินเท่านั้น เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์พื้นบ้านที่ทำกันมาตั้งแต่โบราณ และถือเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนวัวลาย ดังนั้นการนำข้อมูลไปใช้นั้นควรคำนึงถึงปัจจัยนี้สำคัญด้วย
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคือ ช่วงเวลาปี พ.ศ.2549 ดังนั้นปัจจัยในการทำเครื่องเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิต จะอยู่ในอัตราสูง เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งหากปัจจัยดังกล่าวอยู่ในช่วงปกติอาจทำให้ผลการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไป

จากการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนการทำเครื่องเงินกรณีศึกษากลุ่มผู้ทำเครื่องเงินถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นการศึกษาในรูปแบบการออกแบบสอบถามของผู้ทำเครื่องเงิน โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากพื้นที่บนถนนวัวลาย โดยมีการเก็บตัวอย่างจากผู้ประกอบการร้านค้า 24 ราย สามารถสรุปปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านราคา ผู้ทำเครื่องเงินพบปัญหาด้านราคาของวัตถุดิบ (เงิน ; Silver) ซึ่งมีราคาที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากราคาของเงินบริสุทธิ์ จะปรับตามราคาทองคำดังนั้นหากราคาทองคำสูงขึ้น ราคาของเงิน(Silver) ก็จะสูงตามด้วยเช่นกัน
2. ปัญหาด้านวัตถุดิบ ผู้ทำเครื่องเงินพบปัญหาเรื่องวัตถุดิบหายาก เนื่องจากแร่เงินที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบทางตรงที่สำคัญนั้น เป็นแร่ธรรมชาติชนิดหนึ่งซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติแต่ในประเทศไทยนั้นค่อนข้างพบได้น้อยมาก ดังนั้นแร่เงินส่วนใหญ่ที่ใช้ทำเครื่องเงินนั้นจึงมาจากต่างประเทศ โดยจะสามารถหาซื้อได้สะดวกที่ร้านค้าทองเป็นส่วนใหญ่
3. ปัญหาด้านเงินทุน ผู้ทำเครื่องเงินไม่มีเงินทุนเพื่อซื้อวัตถุดิบ จึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ค่อนข้างสูง จึงทำให้ผู้ทำเครื่องเงินบางรายไม่สามารถขยายกิจการได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษารวบรวมวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนทำเครื่องเงิน : กรณีศึกษากลุ่มทำเครื่องเงินถนนวัวลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการเงิน พบว่ามีความเหมาะสมต่อการลงทุน โดยเฉพาะเครื่องเงินแกะสลักลาย น้ำหนัก 0 – 5 บาท (1 – 75.80 กรัม) แต่อย่างไรก็ตามการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุนนั้น จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ หลายด้านประกอบกัน เพื่อให้การลงทุนมีความเสี่ยงต่ำที่สุด และมีผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุด

1. ด้านรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรหาทางเข้ามาช่วยเหลือผู้ทำเครื่องเงินบนถนนวัวลาย เนื่องจากเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีค่าของเมืองเชียงใหม่ เป็นการดำรงไว้ซึ่งคุณค่าของวัฒนธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ของชาวเชียงใหม่ อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกด้วย ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ผู้ทำเครื่องเงินประกอบอาชีพนี้สืบต่อไปเพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาของชาวเชียงใหม่ด้วย

2. ผู้ทำเครื่องเงินนั้นมีการรวมตัวกันเป็นชมรม/กลุ่ม ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบเนื่องจากทำให้มีความเข้มแข็งในชุมชน และควรมีการช่วยกันหาช่องทางตลาดเพื่อการจำหน่ายเครื่องเงินไปพร้อม ๆ กับการท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งผลิตภัณฑ์เครื่องเงินนั้นเป็นสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของถนนวัวลาย และยังเป็นสินค้าในโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกด้วย

3. ผู้สนใจจะลงทุนทำเครื่องเงินนั้น ควรมีการศึกษาเทคนิคและวิธีการสมัยใหม่ ๆ ในการทำเครื่องเงิน เพื่อช่วยให้ระยะเวลาในการทำเครื่องเงินนั้นน้อยลง และการแกะสลักเครื่องเงินถือเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล ดังนั้นจึงควรคำนึงถึงเทคนิค รูปแบบ และความประณีตในการแกะสลักลายเครื่องเงิน เนื่องจากลวดลายและความประณีตเป็นปัจจัยที่สำคัญในการจำหน่ายเครื่องเงิน